

Παππᾶς τὴν εἶδε κ' ἔσφαλε, διὰ οὗ κ' ἐπαρπῆρε
καὶ τὰ μικρὰ δασκαλικά τὸ Κύριε 'λέησο σφάλαια

Κρήτ. 2) Κατὰ πληθ., α) ἡ ὑπὸ τῶν διδασκάλων διδασκομένη γλῶσσα, ἡ σχολαστικὴ καθαρεύουσα I. Ψυχάρ., ἐνθ' ἄν.: Κάπου κάπου-μέσα σὲ χίλιους ἀνθρώπους βρίσκεις μισὸ ἀνθρώπο πού σιχάθηκε τὰ δασκάλικα καὶ διηρᾷ ν' ἀκούσῃ γλῶσσα δική του, β) ἡ ἀμοιβὴ τοῦ διδασκάλου "Ηπ. (Χιμάρ.)

δασκαλίκος ὁ, ἀμάρτ. δασκαλίκος Πόντ. (Τραπ.)
'Εκ τοῦ οὗσ. δάσκαλος κατὰ τύπ. ὑποκορ.
Δασκαλάκι I, τὸ ὅπ. βλ.

δασκαλισμός ὁ, Κ. Παλαμ., Γράμμ. I, 198 Σ. Ραμᾶ,
Οἱ λοξ. στρατοκ., 11 —Λεξ. Πρω. Δημητρ.

'Εκ τοῦ οὗσ. δάσκαλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ισμός.

Σχολαστικισμός, ἐξεζητημένος ἀρχαϊσμός ἐν τῷ λόγῳ
ἐνθ' ἄν.: Θέατρο ρουφημένο ἀπὸ τὴ ρουτίνα καὶ σαβανωμένο
ἀπὸ τὸ δασκαλισμὸ Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν. Τὸ κακὸ δηλαδὴ
πού πάθαμε τότε ἡδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ γιὰ τὴ θεραπεία
μας ἀπὸ τὸ ἄλλο κακὸ, τὸν δασκαλισμὸ, πού μᾶς ἔφερε 'ς
τὸν πόλεμο Σ. Ραμᾶ, ἐνθ' ἄν.

δασκαλίστικα ἐπίρρ. πολλαχ.

'Εκ τοῦ ἐπίθ. δασκαλίστικος.

Κατὰ τρόπον διδασκαλικόν, σχολαστικόν πολλαχ.: Μὴ
μᾶς τὰ λὲς τόσο δασκαλίστικα 'Αθῆν. Συνών. εἰς λ. δα-
σκαλήσια.

δασκαλίστικος ἐπίθ. πολλαχ.

'Εκ τοῦ οὗσ. δάσκαλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ίστικος.

1) 'Ο ἀνήκων ἢ ἀρμόζων εἰς διδάσκαλον, ὁ σχολαστικὸς
πολλαχ.: "Εχει ὕψος δασκαλίστικο 'Αθῆν. Τί μᾶς ἀραδιά-
ξεις αὐτὲς τίς δασκαλίστικες κουβέντες; αὐτόθ. 2) Οὐδ.
πληθ. ὡς οὗσ., ὁ ἐξεζητημένος λόγος εἰς ὕψος ἀρχαῖζον
Πελοπ. (Βερεστ. Γαργαλ. κ.ά.): Δὲν ἀφίνετε τὰ δασκα-
λίστικα καὶ νὰ μιλήσετε τῇ γλῶσσᾳ τῆς μάνας σας; Γαρ-
γαλ.

δασκαλίτικος ἐπίθ. ἐνιαχ. δασκαλίτ'κους "Ηπ. (Κου-
κούλ.)

'Εκ τοῦ οὗσ. δάσκαλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ίτικος.

Δασκαλίστικος I, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Τέτεια δια-
γυγή δασκαλίτ'κ' δὲν καρτιρούσαμεν ἀπ' αὐτόν "Ηπ. (Κου-
κούλ.)

δασκαλίτσα ἡ, κοιν. δασκαλίτσα Πόντ. (Σταυρ.) για-
σκαλίτσα Καππ. ('Αραβάν. Γούρτον.)

'Εκ τοῦ οὗσ. δάσκαλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ίτσα.

'Η μικρὰ τὴν ἡλικίαν ἢ τὸ σῶμα διδασκάλισσα κοιν. καὶ
Καππ. ('Αραβάν. Γούρτον.) Πόντ. (Σταυρ.): Καινούργιο προ-
σωπικὸ μᾶς ἦρθε φέτος 'ς τὸ σχολεῖο εἶναι καὶ μιὰ δασκα-
λίτσα χαριτωμένη κοιν. 'Ηρθε μιὰ δασκαλίτσα 'ς τὸ scho-
λεῖο καὶ δὲν τὴν ἀκοῦσι τὰ παιδιὰ καθόλου Πελοπ. (Κίτ.
Μάν.) "Εγινε κ' εὐτόνῃ μιὰ δασκαλίτσα καὶ μᾶς κάνει τὴ
μεγάλῃ (σπωπτικῶς) Πελοπ. (Γαργαλ.) 'Η δασκαλίτσα

τῆς κοπελιτουδίτσας ἡγάπαν δὸν ἀφέντην δῆς 'Αστὺπ. ||
'Ασμ.

Σοφίτσα μου, πουλλίτσα μου, μικρέσσα δασκαλίτσα μ',
ὁ πρόσωπό σ' ἄσπρο χαρτίν, ψιλὰ-ψιλὰ γραμμένον
Σταυρ.

***δασκαλίτσης** ὁ, διδασκαλίτσης Πόντ. (Οἶν.) δασκα-
λίτσης Πόντ. (Κάρς) δασκαλίτσης Πόντ. (Σάντ.) δασκαλίτσης
Πόντ. (Χαλδ.) δασκαλίτσης "Ηπ. (Κουκούλ.)

'Εκ τοῦ οὗσ. δάσκαλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ίτσης. Διὰ τὸν τύπ. δασκαλίτσοις πβ. ἀγορεύ-
-ίτσης.

'Ο μικρὸς τὴν ἡλικίαν ἢ τὸ δέμας διδάσκαλος ἐνθ' ἄν.:
Τέττους δασκαλίτσοις πού 'ν' αὐτός, πού νὰ τοὺν ἔχουν
φόβου τὰ πιδιά; "Ηπ. (Κουκούλ.) "Ε, θὰ βρῇ καὶ αὐτὴ κἄναι
δασκαλίτσοι νὰ παντρευτῇ αὐτόθ.

δασκαλοαναθρεμμένος ἐπίθ. Σ. Ραμᾶ, Τὰ παλιὰ
καὶ καινούργ., 16.

'Εκ τοῦ οὗσ. δάσκαλος καὶ τῆς μετοχ. ἀναθρεμ-
μένος τοῦ ρ. ἀναθρέφω.

Πεπαιδευμένος, μορφωθείς ὑπὸ διδασκάλων: Δὲν τὸ κάνει,
ἐπειδὴ προστάζει καμμιὰ πονηρὴ θεότητα, ἀλλὰ διότι συμ-
φέρει ἢ συναλλαγή 'ς τοὺς δασκαλοαναθρεμμένους, πού δι-
οικοῦν τὸν ἀμόρφωτο λαὸ ἐνθ' ἄν.

δασκαλοβρόχι τό, ἐνιαχ.

'Εκ τοῦ οὗσ. δάσκαλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-βρόχι, τὴν ὅπ. βλ.

Πλήθος διδασκάλων. Συνών. δασκαλόλογι, δα-
σκαλομάνι.

δασκαλόθρεμμα τό, Δ. Ταγχοπ., Δράματ., 25.

'Εκ τῶν οὗσ. δάσκαλος καὶ θρέμμα.

Δασκαλοαναθρεμμένος, τὸ ὅπ. βλ.

δασκαλοκαθέδρα ἡ, Σίφν.—Α. Παπαδιαμ., Πεντάρφ.,
70 Νοσταλγ., 30 Ρόδιν. ἀκρογιάλ., 17 Α. Καρκαβίτσ. εἰς
Ν. 'Εστ. 21 (1937), 341 δασκαλονκαθέδρα "Ηπ. (Κουκούλ.)
σκαλοκαθέδρα "Ηπ. σκαλονκαθέδρα "Ηπ. (Ζαγόρ.)

'Εκ τῶν οὗσ. δάσκαλος καὶ καθέδρα. 'Ο τύπ.
σκαλοκαθέδρα ἐξ ἀποβολῆς τῆς συλλαβῆς δα, πι-
θαν. ἐκ παρετυμ. πρὸς τὸ σκαλί καὶ καθέδρα.

'Η ἔδρα τοῦ διδασκάλου ἐνθ' ἄν.: "Ὡς καὶ τ' δασκαλονκα-
θέδρα μᾶς εἶχαν κάψ' τότε οἱ 'Ιταλοί, ὄντας ἔρθαν ἓνα βράδ'
'ς τοῦ χουριὸ καὶ κοιμήθ' καν 'ς τοῦ σκουλεῖο "Ηπ. (Κουκούλ.)
Μπροστά 'ς τὴ δασκαλοκαθέδρα, τοῦ εἶπε, χαϊδεύοντας μιὰ
μακριὰ βέργα ἀπὸ ἀχλαδιά Α. Καρκαβίτσ., ἐνθ' ἄν. Τί
δραστήριος (ἐνν. ὁ δάσκαλος)! Τοῦ κλέφταμε τὴ βέργα ἀπὸ
τὸ χέρι, ἐνῶ ἐκοιμᾶτο ἐπάνω 'ς τὴ δασκαλοκαθέδρα Α. Πα-
παδιαμ., Ρόδιν. ἀκρογιάλ., ἐνθ' ἄν.

δασκαλόλογι τό, Λεξ. Περίδ. δασκαλόλοι ἐνιαχ.

'Εκ τοῦ οὗσ. δάσκαλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-λόγι. Πβ. παππαδολόγι.

Πλήθος διδασκάλων. Συνών. δασκαλοβρόχι, δα-
σκαλομάνι.

δασκαλομάνι τό, ἐνιαχ. δασκαλουμάν' "Ηπ. (Κου-
κούλ.)

'Εκ τοῦ οὗσ. δάσκαλος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-μάνι.

